

La petjada borbònica del PSG

El Barça s'enfronta aquest vespre al PSG, un club que llueix una flor de lis borbònica al seu escut de la que tot seguit us n'expliquem l'entrellat

La flor de lis borbònica, protagonista de l'escut i d'una de les samarretes d'entrenament del PSG | PSG

Malgrat que els petrodòlars qatarians l'han convertit, en els darrers temps, en un dels grans clubs del continent europeu, el cert és que el PSG té una història relativament jove si la comparem amb la dels seus rivals en la lluita pel ceptre futbolístic europeu. L'equip de la capital francesa, anomenat sovint de forma irònica QSG per evidenciar els seus vincles amb el Qatar, va néixer el 1970 seguint una crida de la federació francesa i de diverses personalitats parisenques amb l'objectiu de crear un gran club de futbol en l'única metròpolis europea que encara no en tenia.

Al contrari del que molta gent acostuma a pensar, el nom del PSG no fa referència al popular barri de Saint-Germain-des-Prés, el mític districte parisenc que en el seu moment va ser l'epicentre de la vida intel·lectual de la ciutat, gràcies a l'existencialisme de Sartre i Beauvoir o a la *nouvelle vague* cinematogràfica de Godard i Truffaut, i que en l'actualitat s'ha convertit en un dels principals refugis dels *bobos*, els burgesos bohemis de la capital.

Lluny d'aquesta creença, la denominació de Saint-Germain ve motivada perquè el nou club que, a finals de la dècada dels 60, va néixer amb el nom de Paris Football Club es va fusionar, després de diversos intents fallits, amb l'Stade Saint-Germainois, un històric equip creat el 1904 a la localitat de Saint-Germain-en-Laye, a la *banlieue* parisenca.

Diversos dels integrants del PSGFC durant la primera temporada de la seva existència, la 1970-71 Foto: @Histoire_du_PSG

L'aliança entre les dues entitats va provocar el naixement del Paris Saint-Germain Football Club, una denominació que conjuntava les ciutats d'on eren originaris els equips que l'havien promogut. Seguint amb aquesta lògica, el nou PSG va adoptar el Parc dels Prínceps, propietat de l'ajuntament de París, com a estadi i el Camp des Loges, a Saint-Germain-en-Laye, com a espai d'entrenament i formació. Els colors del nou club també van reflectir aquesta fusió incorporant el blanc de la samarreta de l'Stade Saint-Germainois al roig i al blau que identificaven la capital francesa.

La referència a Saint-Germain va ser, però, motiu d'una forta controvèrsia dos anys després de la unió ja que l'ajuntament de París va exigir, per continuar subvencionant el club i cedir-li el Parc dels Prínceps, que abandonés qualsevol referència a la localitat perifèrica per esdevenir, exclusivament, un club de la capital. El requeriment va provocar una escissió entre el Paris Football Club, que inicialment va continuar al Parc dels Prínceps i a la primera divisió francesa en rebre els favors del consistori, i un PSG que es va veure forçat a reiniciar el seu camí a la tercera divisió i des de Saint-Germain-en-Laye tot i que, ben aviat, va esdevenir el club hegemònic de la regió parisenca.

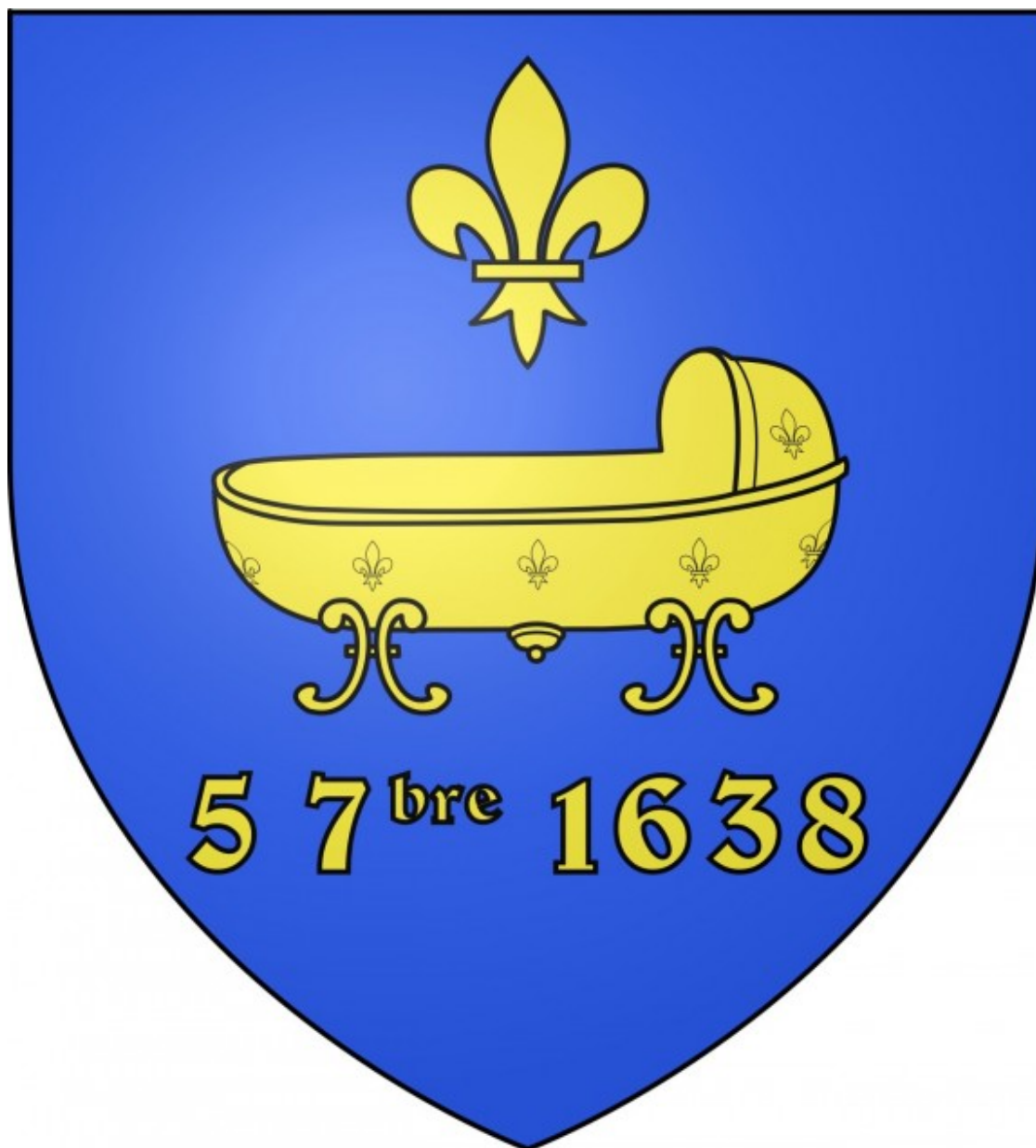

Senyals de trànsit a Chatou, a la perifèria de París, que són una metàfora de la divisió que va viure el PSG el 1972 Foto: Wikipedia Commons

Amb l'objectiu de fer palès el seu vincle tant amb París com amb Saint-Germain-en-Laye, aquest nou PSG de 1972 va dissenyar un escut, base del seu logotip actual, on s'hi representava la Torre Eiffel, emblema de París, i un bressol i una flor de lis en representació de Saint-Germain.

La raó d'aquestes darreres figures era ben senzilla, el castell de Saint-Germain-en-Laye, residència habitual dels reis de França fins a la construcció del palau de Versalles, era on havia nascut, el 5 de setembre de 1638, el rei Lluís XIV, el monarca absolutista francès que també va ser conegut amb el sobrenom de 'Rei Sol' i que es va convertir en el regent més longeu de França després de comandar el país durant set dècades, les compreses entre el seu accés al tro, amb tan sols 5 anys d'edat, i la seva mort, a punt de complir-ne 77.

*Escut heràldic de Saint-Germain-en-Laye amb el bressol, la flor de lis i la data de naixement de Lluís XIV
Foto: Wikipedia Commons*

El bressol i la flor de lis ja formaven part de l'escut heràldic de la ciutat gràcies a una decisió adoptada el 1820 per Lluís XVIII, el primer rei de França després de la Restauració de l'Antic Règim arran de la desfeta de l'Imperi Napoleònic. Resulta curiós comprovar com la flor de lis continua integrant l'actual emblema de Saint-Germain tot i que la revolució liberal de juliol de 1830 va deixar de considerar-lo el símbol oficial de França tal i com havien fet prèviament tant la Revolució com l'Imperi.

De símbol originàriament catòlic i reialista, aquesta flor de lis es va convertir en un estendard borbònic com ho demostra la seva presència, per exemple, a l'escut heràldic espanyol des de la

victòria de Felip V a la Guerra de Successió. De fet, el mateix terme flor de lis és un gal·licisme que fa referència a la flor de lliri i que demostra el seu origen francès.

Amb algun breu parèntesi, el bressol i la flor de lis havien estat sempre dos dels elements més identificatius del PSG fins que, el 2013, els seus nous propietaris qatarians van decidir remodelar-ne l'escut. Vist el resultat, l'objectiu del canvi era evident: accentuar el pes de la ciutat de París en el logotip. La reforma va comportar la desaparició del bressol reial de Lluís XIV però va suposar augmentar el protagonisme de la flor de lis borbònica que se situa als peus de la Torre Eiffel.

L'escut del PSG, abans i després de la reforma que en van fer els propietaris qatarians el 2013 Foto: PSG

La reforma de l'escut va suscitar diverses interpretacions associades a la confessió musulmana dels nous propietaris de l'entitat. Hi ha qui apunta que la decisió de retirar el bressol de Lluís XIV responia a la seva consideració d'hereu dels qui havien encapçalat les croades cristianes. Per contra, el manteniment de la flor de lis, un símbol reialista, vindria avalat per la condició de monarquia de l'estat de Qatar.

Més enllà d'aquests comentaris, el que resulta evident és que l'escut del PSG continua enarborant la Torre Eiffel, en representació de París, i la flor de lis, com a símbol de Saint-Germain-en-Laye. Una circumstància que fa que el rival del Barça d'aquest vespre conservi una petjada borbònica heretada de Lluís XIV, el tercer Borbó que va regnar a França i l'avi patern de Felip V, el primer que, malauradament, ho va fer al Regne d'Espanya. Una empremta que ni tan sols els valors republicans i revolucionaris que teòricament defineixen l'actual República Francesa han estat capaços d'esborrar.